

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VIII. Christus à Iudæis deposcitur ad crucem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

dentissimum, quam peccatum ullum admittere sciens in Deum meum? Quid ergo facis, quid facies propter Jesum? Si à me petas, ô Pater æterne, quid faciam de Jesu? scio quid faciam: Accipiam eum in ulnas meas cum Simeone: procidens adorabo eum cum Magis: lachrymis meis rigabo pedes ejus, cum illa peccatrice: adferam alabastrum unguenti pretiosi, & effundam super caput ejus, cum Magdalena: dum recumbet mensæ, ministrabo illi cum Martha: denique post mille & mille obsequia, in manus ejus commendabo spiritum meum, & expirabo. Hæc omnia ut cupiam, & faciam, est libertatis meæ, & potestatis tuæ, tibi enim à Patre data est omnis potestas, Interim faciam, quantum valeo, cum non possim, quantum debeo. Opto igitur, quia hoc possum, tantum te amare, quantum vel amârunt, vel amant, vel amabunt totâ æternitate, omnes tui amantes; & quia credo in te, & omnia possible sunt credenti; quia etiam spero in te qui fuisti spes mea ab uberibus matris meæ; ideo credo & spero me amaturum te, quamdiu tu eris, ô Amor æterne, & hoc æternum.

S. VIII.

Christus à Judæis poscitur ad crucem.

PETIERAT à barbara turba iniquus Judex, quid faciam de Jesu, cum ecce latrantes canes, ululantes lupi, rugientes leones, mugientes tauri pingues, quem non poterant impetere cornibus, discerpere dentibus, laniare manibus, fatigant necare vocibus, cum unâ omnes voce conspirant, & exclamant: Tolle, tolle, crucifige eum. Ait illis Præses: Quid enim mali fecit? nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo eum, & dimittam.

Matt. 27

Matt. 15.

At illi instabant vocibus magnis postulantes, ut crucifigeretur. Ioan. 19.

Erat hic Christus sublimi in loco velut scopus expositus, in quem tota Judæa odii jacula contorquerent. Judæorum corda erant velut intenti arcus; illa verba, *Tolle, crucifige*, erant tela, quæ in cor amabilis Jesu coniecta, plus illum fœdicabant & sauciabant, quàm omnia quæ postea accepit in toto corpore flagella. Nemo erat è tota illa turba, qui non, si potuisset, illum discerpisset manibus, dilacerasset dentibus, concussisset pedibus. Videbat illic fors præsentis aliquos ex quatuor millibus, quos in deserto satiaverat panibus; ex illis, quibus toties fuerat locutus verba vitæ æternæ; ex illis, quos sanaverat à variis languoribus. Occurrebat se inter Judæos conceptum, natum, nutritum, tot annis conversatum. Quidquid habuerat sudoris, quidquid lacrymarum jam effuderat, quidquid habebat sanguinis, erat paulò post effusus super Jerusalem. Jam videbat venisse tempus, quo implebantur illa verba, quæ & ipse tacitè secum repetebat: *Filios enutrivì, & exaltavi: ipsi autem spreverunt me.* O quàm acriter feriebat cor Christi ille contemptus, cùm præposito Barabbâ latrone interrogabat Præses populum: *Quid igitur faciam de Iesu?* & audiret inferius è plano, superius è fenestris, ad dextram & sinistram, quanto poterant maximo clamore, & stentoreâ voce vociferantes: *Tolle, tolle, crucifige.* O Jerusalem! quid potui tibi facere, & non feci? Esuriebas, & dedi tibi manducare; sitiebas, & dedi tibi bibere; hospes eras, & collegi te; nudus, & cooperui te; infirmus, & visitavi te; in carcere, & veni ad te.

Cu:

Custodivi te ut pupillam oculi mei; feci te excel-
sorem omnibus gentibus & regibus terræ. At
illi excæcati invidiâ, inflammati iracundiâ, exa-
cerbati odio, postulabant eum crucifigi. O Pa-
tris æterni amor, factus es mundi totius odium!
ô gaudium Angelorum, factus es opprobrium
hominum! ô Rex cœli, factus es vermis terræ!
Pepercerat olim Saülis vitæ, cùm potuisset eum
tollere David, & sustulerat tantùm scyphum &
lanceâ: ac mox ex alto montis vertice excitabat
vigiles, & exprobrabat illorum socordiam in cu-
stodiendo Rege. Tunc excitatus Saul, & miratus

1. Reg. 26
17. tantum hostis sui in se amorem, *cognovit vocem*
David, & dixit: Nunquid vox hac tua fili mi? Vox mea

Domine mi Rex, respondit David. Variæ quidem
in hac tam referta hominum turba voces audie-
bantur: Tolle, crucifige; sed tamen Jesus cog-
noscit cujusque vocem: quare miratus & te cum
Judæis clamare: *Tolle, crucifige*, petit: *Nonne vox*
hac tua fili mi? Vox mea, pater mi Jesu. Ego cla-
mo ad justitiam Patris: *Parce*; tu clamas contra
me: *Tolle*. Ego clamo, Pater dimitte; tu clamas:
Pilate crucifige. Sed redeamus ad Pilatum, jam
verè Christi advocatû: poscentibus enim Chri-
stum ad crucem Judæis, ait: *Quid enim mali fecit?*

Math. 7.
37. *Vestrum hoc fuit de eo testimonium: Bene omnia*
fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui: imò &
cæcos videre, & claudos ambulare, & mortuos
resurgere. Frustra petis Pilate, quid mali fecit is,
qui solus est bonus. Vide cuncta quæ fecit, & in-
venies valde bona. Sed pete à me quid mali fece-
rint, qui retribuunt Deo mala pro bonis. Quod
majus malum, quàm sponte reprobare summû
bonum, & eligere summum malum? Malum est &
amarum, reliquisse Dominum Deum suum: hoc ma-

lum

lum ego feci. Malum est comedisse de ligno scientiæ boni & mali; hoc malum ego feci. Denique ego sum inveteratus dierum malorum, qui toties malum coram te feci, ut ascenderit malitia mea coram te. Quid ergo mali non feci ego? Et tu quid mihi non fecisti boni, quid pro me non pertulisti mali, ut auferres mihi mala, & faceres me bonum? Potuisti me liberare ab omni malo levissimo cordis suspirio; noluisti nisi gravissimo mortis supplicio? Poteras mihi remittere peccata mea sedens in tuo solio; noluisti nisi penderes è crucis patibulo. Ipsa, quæ ego facio mala, vertis mihi in bonum. Quid ergo mihi malo non fecisti boni? Unum post omnia superest, ut te possideam omne bonum, & adhæreat anima mea post te, dicens: *Mihi autem adharere Deo, bonum est.*

*Psal. 72°
28.*

§. IX.

Mittitur ad Herodem.

Pilatus iudex, qui volebat magis videri equivoquam esse, volens satisfacere populo, sic tamen, ut non malefaceret Christo, inter saxum & saxum, nunc hac, nunc illac partes animi divertat in omnes. Offendere Judæos, liberando Christum, videbatur illi grave, sed & condemnare innocentiam non erat leve: quare ut se extricaret ex his difficultatibus, statuit Christum mittere ad Herodem, qui illis diebus, utpote Paschalibus, erat Jerosolymæ. Nec hoc displicebat Judæis: spes enim hinc magna illis affulgebat crucifigendi Christi. Extorsuros se facilius sperabant omnes ab Herode, notæ crudelitatis homine, Christi necem, quam à Pilato æquius rectique observantiore. Erat hic Herodes inter-

fector